

Ст. Загорския бой на 1-ва и 3-та дружина по 6, а на 2-ра и 5-та по два въ рота, а пакъ за Шипчанския бой по 10 въ рота.

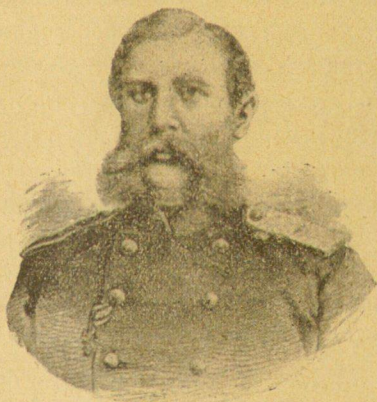
Опълченцитѣ се установихъ при с. Зелено-Дърво въ планината, гдѣто на 20-й около 300—400 д. черкези ненадѣйно ги нападнали и избили 18 д., а двама офицери тѣжко ранили, запалили нѣколко кѣши въ селото, забрали часть отъ добитѣка и заминали. Въ това врѣме пристигналъ Якутскій пѣши полкъ и като се извѣстилъ за черкезитѣ, прибръзалъ, застигналъ ги, отнелъ добитѣка и убилъ до 30 д. отъ тѣхъ.

На Шипчанския превалъ за нѣколко дена грѣмежа се прекратилъ, виковетѣ, *аллахъ, аллахъ* не се слушали, громкото „ура“ не се чувало и всичко утихнало. На 28-й турцитѣ изново открили артилерийския огънь, който до 30-й съ голѣмо ожесточение се водилъ, а послѣ по слабо. Отъ непреривната седмъ-дневна канонада, защитниците на прохода ослабнали духомъ и на 4-й септ. презъ нощта испозаспали, така сѣщо и часовитѣ. Посрѣдъ нощ турцитѣ полекичка се приближили до дѣсното крило, исклали тихичко часовитѣ, въскачили се на Св. Никола и почнали да нападатъ. Щиковетѣ затрѣщели, ранени се развикали, заспалитѣ се пробудили и веднага се почналъ такъвъ ожесточенъ бой, както онзи на 11-й Авг. Въ разгара на огъвя дотърчалъ и ген. Радецкй, който лично ржководилъ защитата.

Боятъ се продължавалъ цѣли 14 часа. Отъ руситѣ паднали 33 д. офицери, между които и флигель-адютанта полковникъ князь Мещерски и около 1,000 д. солдати, а отъ турцитѣ до 3000 души.

Ген. Радецкй на 13-й авг. лично ржководи защитата на прохода и распрѣсна турцитѣ, които, двѣ седмици почти никакъ не се показяхъ; така сѣщо и при този случай ги распилъ, та руситѣ, които останали да вардятъ прохода, за дълго врѣме не били обезспокоявани отъ турската войска.

Ген. лейтенантъ Теодоръ Теодоровичъ Радецкй, командиръ на 8-й корпусъ отъ дѣйствиущата армия, е. роденъ въ

Ген. лейтенантъ Т. Т. Радецкй.